

**THE ART OF MUSIC AND ITS PLACE IN THE DOCTORAL STUDY
PROGRAMME OF SPECIALIZATION IN PEDAGOGY, STUDY FIELD OF
MUSIC THEORY AND PEDAGOGY (CASE STUDY)**

**HUDEBNÍ UMĚNÍ A JEHO MÍSTO V DOKTORSKÉM STUDIJNÍM
PROGRAMU SPECIALIZACE V PEDAGOGICE, OBORU HUDEBNÍ TEORIE
A PEDAGOGIKA (PŘÍPADOVÁ STUDIE)**

doc. PhDr. Veronika Ševčíková, Ph.D.

Katedra hudební výchovy Pedagogické fakulty Ostravské univerzity, Česká republika

ABSTRACT

The article deals with detailed analysis, comparison and interpretation of the outputs of a doctoral study programme (1995–2020) implemented in the Department of Music of the Faculty of Education of University of Ostrava (Czech Republic): fifty doctoral theses. The key point of view is given by the phenomenon of the art of music as an objective, subject and methodological basis implemented into progressive doctoral texts. The knowledge achieved may be applied for understanding modern texts of a professional music theoretical nature and, above all, music theoretical reflection texts on the whole.

Key words: Doctoral study programme, doctoral thesis, music, analysis, application.

ABSTRAKT

Príspevek sa zaoberá detailní analýzou, srovnáním a interpretací výstupů doktorského studijního programu (1995–2020) realizovaného na katedře hudební výchovy Pedagogické fakulty Ostravské univerzity, tedy 50 disertačních prací. Klíčový úhel pohledu je dán fenoménem hudebního umění jako cíle, předmětu a metodologického východiska implementovaného do progresivních textů doktorandů. Získané poznatky skýtají možnost aplikace nejen při porozumění moderním textům odborné hudebně teoretické povahy, ale především textům teoretické reflexe hudebního umění vůbec.

Klíčová slova: doktorský studijní program, disertační práce, hudební umění, analýza, aplikace.

**ÚVOD – DOKTORSKÝ STUDIJNÍ PROGRAM, RESP. OBOR HUDEBNÍ
TEORIE A PEDAGOGIKA A JEHO CHARAKTERISTIKA**

Zákon č. 111/1998 Sb., o českých vysokých školách ze dne 22. dubna 1998, včetně všech jeho pozdějších úprav, stanovuje tři základní typy studijních programů – bakalářský, magisterský a doktorský (§ 2). V § 47 v šesti odstavcích charakterizuje doktorský studijní program. Jako klíčové se jeví odstavce (1) a (4), v nichž se uvádí:

„Doktorský studijní program je zaměřen na vědecké bádání a samostatnou tvůrčí činnost v oblasti výzkumu nebo vývoje nebo na samostatnou teoretickou a tvůrčí činnost v oblasti umění.“ ... „Studium se řádně ukončuje státní doktorskou zkouškou a veřejnou

obhajobou disertační práce, kterými se prokazuje schopnost a připravenost k samostatné činnosti v oblasti výzkumu nebo vývoje nebo k samostatné teoretické a tvůrčí umělecké činnosti. Disertační práce musí obsahovat původní a uveřejněné výsledky nebo výsledky přijaté k uveřejnění.“ [51]

V intencích tohoto ustanovení je k září 2020 v České republice v oboru Hudební teorie a pedagogika akreditováno sedm doktorských studijních programů¹, z nichž pak jedním z nejstarších je v doktorský studijní program Specializace v pedagogice, obor Hudební teorie a pedagogika na katedře hudební výchovy Pedagogické fakulty Ostravské univerzity – dále jen KHv PdF OU (akreditace od roku 1995, první absolvent v prosinci 1999 [5], poslední prozatím červen 2019 [9]). Za pětadvacetiletou existenci programu prošli ostravským doktorským studiem 103 studentky a studenti, z nichž pak 50 získalo oborově prestižní titul Ph.D.² V současnosti se zde badatelsky rozvíjí dalších 14 doktorandů, 4 pak dokončují své disertační práce. Úspěšnost studia ve všech těchto případech odvisela mimo jiné od špičkové práce 22 školitelek a školitelů, ze kterých 10 bylo či je kmenovými zaměstnanci pracoviště (45 %), 3 (14 %) podporovali a podporují doktorské studium jako členové oborové rady a 9 (41 %) spolupracovalo na badatelské profilaci absolventů z pozice expertů externistů. V rámci základních studijních povinností všichni ostravští doktorandi prezentují své dílčí výzkumné výsledky na konferencích a publikují (především ve sbornících a časopisech). Každý ze studentů je povinen v každém studijním roce realizovat dvě konferenční prezentace a předat k recenznímu řízení předcházejícímu publikování dva texty. U aspirantů se tak předpokládá, že při státní doktorské zkoušce doloží minimálně šest výstupů prezentačních a šest publikačních. U 50 absolventů tak dojdeme k úctyhodné sumě více než 600 původních uveřejněných badatelských výstupů.³

Jakkoliv se může zdát, že je zacílení ostravského doktorského studijního programu, resp. oboru především hudebně teoretické a pedagogické, hudební umění je nejen od obsahové složky celého studia neoddelitelné⁴, ale u naprosté většiny realizovaných disertačních zadání představuje jak předmět bádání, tak metodologické východisko vlastních výzkumů, aby se v koncepčním řešení i faktické obsahové realizaci textu stalo cílem, perspektivou a vizí, do nichž konkrétní výstupy vědeckého bádání a samostatné tvůrčí činnosti doktorandů ústí.

¹ S výjimkou Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích disponují doktorským studijním programem všechny katedry hudební výchovy či katedry hudby pedagogických fakult českých veřejných vysokých škol (Praha, Brno, Olomouc, Ostrava, Hradec Králové, Ústí nad Labem, Plzeň).

² Úspěšnost absolutoria je vysoká (49 %). Z absolventů bylo 27 žen (54 %) a 23 mužů (46 %), 28 (56 %) studovalo v prezenční, 22 (44 %) v kombinované formě studia. V řádné době studia (do tří let od zápisu do studia) získalo Ph.D. titul 11 studentek a studentů (22 %). 27 absolventů (54 %) působilo a působí jako interní akademičtí pracovníci, další 5 absolventů (10 %) navázalo s vysokými školami externí spolupráci.

³ Jejich soupis je součástí jednotlivých disertačních prací a je zanesen v elektronické webové univerzitní databázi badatelských výstupů PUBL (Portál Ostravské univerzity).

⁴ Z šesti povinných dílčích zkoušek jsou dvě hudebnímu umění věnovány, ať už to jako předmětu studijního zacílení (zkouška Komplexní analýza skladeb) nebo metodologického východiska interpretace obecných filozofických a estetických problémů (zkouška Filozofie a estetika).

METODY

Záměrem tohoto textu je studium (analýza, srovnání a interpretace) 50 disertačních prací – výstupů doktorského studijního programu realizovaného na KHv PdF OU.⁵

Osobitý úhel pohledu na vymezený problémový vzorek je dán hudebním uměním, které je chápáno jako předmět, metodologické východisko a cíl implementované do progresivních textů doktorandů. Získané výsledky pak směřují do možnosti aplikovat poznatky nejen do procesu porozumění moderním textům odborné hudebně teoretické povahy, ale především textům teoretické reflexe hudebního umění. Cílem studie je rovněž prezentace a propagace výsledků ostravského doktorského studia.

Z vymezeného předmětu výzkumu a výše stanovených cílů výzkumu bylo extrahováno následujících pět výzkumných otázek:

1. Kolik disertačních prací se zaměřuje na hudební umění (hudební umění jako předmět doktorských bádání)?
2. Jakým způsobem je hudební umění zavedeno do disertačních prací (hudební umění jako předmět a metodologické východisko doktorských bádání)?
3. Jaké metodologické přístupy typické pro studium, tj. pro analýzu, srovnání a interpretaci hudebního umění disertační práce používají (hudební umění jako metodologické východisko doktorských bádání)?
4. Jaké konkrétní původní a nové poznatky pro obor hudební umění disertační práce přinášejí (hudební umění jako cíl doktorských bádání)?
5. Je možné výsledky doktorských bádání aplikovat do procesu porozumění moderním textům odborné hudebně teoretické povahy a především pak textům reflektujícím hudební umění (disertační práce jako zdroj poznání)?

VÝSLEDKY

Z analýzy a srovnání výstupů doktorského studijního programu, resp. oboru (tj. z 50 disertačních prací) vyplynula následující zjištění.

48 textů konstituuje hudební umění jako předmět bádání. Výjimku představují pouze 2 díla, jejich zaměření je ryze obecně [7] a speciálně [25] pedagogické.

Ze 48 prací, v nichž je třeba chápat hudební umění jako předmět bádání, jsou všechny v intencích studovaného oboru současně cíleny i do oblastí hudební teorie nebo hudební pedagogiky, případně a ideálně do obou těchto oblastí. Pouze 4 graduační práce [3], [4], [10], [48] vedle hudebně teoretického a hudebně pedagogického přístupu akcentují rovněž přístup interpretační. Pohled výkonného umělce na teoretický problém a jeho schopnost aplikovat získané poznatky do oblasti umělecké provozovací praxe jsou dány skutečností, že autoři textů byli nejen absolventy hudebních akademií, ale

⁵ Tištěné verze všech disertačních prací jsou archivovány na KHv PdF OU a v Univerzitní knihovně Ostravské univerzity. Zde jsou využívány ke studiu v prezenčním výpůjčním režimu. Elektronické verze 40 disertačních prací obhájených od roku 2005 je navíc k dispozici v Databázi VŠKP (vysokoškolských kvalifikačních prací) na webovém Portále Ostravské univerzity.

v době, kdy jejich práce vznikaly, působili buďto na hudební akademii jako vyučující hlavních oborů ve studijních programech Zpěv a instrumentální hra – Klarinet, klavír, nebo na pedagogické fakultě jako vyučující předmětu Klavírní improvizace.

Nejčastějším způsobem koncipování disertačních prací jsou personální či jiné tematické monografie. Tato díla pak obvykle a logicky aspirují na vydání tiskem. Z pohledu nových původních výzkumných zjištění v oblasti hudebního umění je třeba vyzvednout následující disertační práce: personálně monografický typ věnovaný skladatelským či interpretačním osobnostem a jejich tvůrčímu odkazu – [1], [2], [8], [14], [20], [21], [32], [38], [50] a typ tematicko-monografický – [5], [12], [13], [15], [23], [27], [28], [34], [36], [37], [40], [44], [46]. Zcela mimořádná pozice přísluší disertačním pracím hudebně analytické povahy. Jde vždy o značně odvážný počin, který vyžaduje nejen bezpečné znalosti mnoha komplexně analytických přístupů a rutinní dovednosti dílčích analytických procedur, ale rovněž široké kontextuální znalosti ve sféře hudební i všeobecně kulturní. Z těchto důvodů vznikly na KHv PdF OU jen 4 takto zaměřené práce [6], [17], [29], [39]. První dvě jmenované [6], [17] jsou navíc cenné především tím, že se pohybují na poli hudební estetiky a sémiotiky.

Pro zbývající hudebně pedagogicky zaměřené práce, je naopak typické, že hudební umění chápou a využívají jako prostředek rozvoje hudebnosti dětí a mládeže – nejvýrazněji [9], [19], [24], [26], [33], [41], [42], [45].

Většina disertačních prací, která je zaměřena na archívni bádání a na zpracování pozůstalostí, staví na rutinním koncepčním ustavení textu na základně historiograficko-problémového členění (prostá časová posloupnost ustavuje pořadí řešených problémů). Doktorandi tento koncept aplikují šablonovitě vždy při organizaci rozsáhlejšího materiálu. Volba jiných problémových řešení a z nich plynoucích koncepčních ustavení se ve studentských textech těchto typů nevyskytuje. Opak platí pro díla z oblasti pedagogiky a hudební pedagogiky. Zde je naopak určující problémová rozvaha, z ní vyplývá koncepce práce, a teprve k ní jsou přiřazovány dokladové kazuistiky [3], [7], [9], [11], [18], [19], [22], [24], [25], [31], [35], [41], [42], [43], [44], [47], [49].

Problémově cílí studované disertační práce soustředěné na oblast hudebního umění především na výzkum regionálního hudebního života, ať už ostravského, nebo míst, kde doktorandi působili či působí. Originálnější tematické zaměření se objevuje spíše výjimečně, koreluje pak jednoznačně s profesním zaměřením autorů [4], [6], [10], [13], [14], [16], [17], [29], [30], [36], [37], [44], [48].

Z hlediska odborného přínosu patří k nejcennějším díla, která v přílohových částech dokládají dosud nezveřejněný dokladový materiál vytěžený ze studia archivů, pozůstalostí a osobní komunikace. Ve dvou případech dokonce tyto části svým rozsahem vysoce přesahují vlastní text disertační práce [5], [27].

Základními předpoklady, které ostravské disertační texty splňují, je jejich autorská původnost, tematická novost, originalita myšlení a preciznost formálního zpracování. Tyto hodnoty vtavené v graduační díla demonstrují jak profesní odbornou zralost absolventů doktorského studia, tak jejich kvality lidské. Ve všech 50 případech prošla díla oponentním řízením a byla veřejně obhájena. Jejich obsahová složka koreluje

s jejich názvy, z nichž lze samozřejmě rámcově odvodit jaké typy nových poznatků, způsobů řešení a inovací díla do hudební praxe i do hudebně výchovné reality přinášejí. Významným trendem ostravského doktorského studia je vydání tematicky nejzajímavějších a nejaktuálnějších disertačních prací tiskem. Modifikovaná podoba graduačních textů (jde zpravidla o díla rozšířená a kasuisticky prohloubená) má vždy formát samostatné odborné monografie. Z 50 obhájených prací jich dosud bylo takto 13 vydáno [1], [8,] [14], [17], [18], [21], [22], [23], [26], [34], [37], [40], [41]. Z těch prozatím nevydaných si zvláštní pozornost zaslouží další čtyři texty [5], [6], [13], [44].

DISKUSE

Ostravské doktorské studium za pětadvacet let své existence předkládá přesvědčivé množství odborných výstupů obsažených v 50 obhájených disertačních pracích v absolutní většině cílících do oblasti hudebního umění (96 % prací), ať už to jako předmětu bádání, použitých metodologických přístupů a samozřejmě cíle, v němž mají být získané poznatky využity. V pracích přesto převažuje hudebně teoretický a hudebně pedagogický náhled na hudební umění (91 %) nad náhledem interpretačním (9%). Texty hudebně analytické povahy (8 %) představují pouhý segment mezi pracemi monografického typu, stejně tak jsou v menšině díla využívající hudebního umění jako prostředku intencionálního hudebně výchovného působení (16 %). V dílech jednoznačně převažuje analyticko-syntetický přístup k hudebně umělecké problematice nad přístupy jinými (35 %). Většina prací je zaměřena na historiografii regionálního hudebního dění (71 %). Všechny díla v duchu etiky badatelské práce řádně formou příloh pracují s dokladovým materiálem, především pak textové povahy. Nejzajímavější a dobově nejaktuálnější výstupy byly bezprostředně po obhajobě disertací zveřejněny formou samostatně vydaných monografií (27 %), u části prací (8 %) by bylo jejich dodatečné vydání žádoucí zejména proto, že tyto cílí přímo do oblasti hudebního umění. Předložené výsledky ostravských doktorských bádání přinášejí natolik přesvědčivé kvality odborně vědecké povahy v oblasti umění, že významně posouvají naše poznání hudby a prohlubují naše uvažování o hudbě. V rovinách zobecnění – v definování badatelských problémů, v koncepčních řešeních, v možných metodologických způsobech realizace výzkumů i v rovině formálního ustavení – se tak mohou stát modely řešení nejen v ranku oborovém (hudebně teoretickém, hudebně pedagogickém a hudebně uměleckém), ale také obecně vědeckém a konečně i společenském. Lze je tak tvořivě aplikovat do procesu porozumění moderním textům odborné hudebně teoretické povahy a především pak textům reflektujícím hudební umění jako takové.

ZÁVĚR

Bylo provedeno studium (detailní analýza, srovnání a interpretace) výstupů doktorského studijního programu Specializace v pedagogice, oboru Hudební teorie a pedagogika realizovaného v letech 1995 až 2020 na KHv PdF OU – 50 disertačních prací. Jako klíčový problémový úhel pohledu byl stanoven fenomén hudebního umění, který byl definován jako předmět, metodologické východisko a konečně především i cíl

implementovaný do progresivních textů doktorandů. Získaná data a jejich následná interpretace významně posouvají naše poznání hudby a prohlubují naše uvažování o hudbě. V rovinách zobecnění nabízejí modely řešení nejen v ranku obecně vědeckém ale i společenském. Skýtají možnosti aplikace nejen pro porozumění moderním textům odborně hudebně teoretické povahy, ale především textům teoretické reflexe hudebního umění vůbec. Cílem studie je rovněž prezentace a propagace výsledků ostravského doktorského studia.

BIBLIOGRAFIE – Abecedně řazený seznam obhájených disertačních prací absolventů doktorského studia (1995–2020) a odkaz na tzv. vysokoškolský zákon

1. ADÁMKOVÁ-HEIDROVÁ Hana. *Univerzitní profesor Josef Schreiber*. 2001. Školitel Karel STEINMETZ.
2. BÁTOR Milan. *Skladatel Eduard Dřízga*. 2016. Školitel Karel STEINMETZ.
3. BERGER, Zdeněk. *Nové možnosti při výuce klavírní improvizace na katedře hudební výchovy pedagogické fakulty*. 2001. Školitel Ilja HURNÍK.
4. BERKYOVÁ, Zlatica. *Solfeggia a vokalizy jako prostředky k upevňování pěveckých dovedností*. 2014. Školitel Stanislav BOHADLO.
5. BOŽENEK, Karel. *Hudební muzeum*. 1999. Školitel Miroslav MALURA.
6. ČECH, Jiří. *Modální systémy v dílech skladatelů moderny, Nové hudby a postmoderních stylových pluralit*. 2014. Školitel Miloš ŠTĚDRŇ.
7. ČERNÁ, Libuše. *Hudební vzdělávání a způsoby jeho ukončování na čtyřletých všeobecně-vzdělávacích středních školách v České republice, Slovenské republice a v Polsku*. 2017. Školitel Josef MALACH.
8. ČERNÍKOVÁ, Lenka. *Jaroslav Vogel (1894–1970) – umělecký profil*. 2014. Školitel Jan MAZUREK.
9. DANĚK, Alois. *Rozvoj hudebních aktivit v Dětském domově Klánovice inspirovaný programem El Sistema*. 2019. Školitel Petr FRANIOK.
10. FRANTIŠÁK, Igor. *Nové výrazové prostředky a moderní techniky hry na klarinet*. 2006. Školitel Valter VÍTEK.
11. GÓRNIAK-NAGLIK, Alina. *Umění v obsahu výuky – na základě korelace a integrace v lyceu*. 2006. Školitel Karol Daniel KADŁUBIEC.
12. HORÁKOVÁ, Marie. *Vybrané houslové školy druhé poloviny 18. století a jejich srovnání s některými současnými českými houslovými školami*. 1999. Školitel Jan MAZUREK.
13. JURÁSEK, Ondřej. *Československý jazz rock v období tzv. normalizace*. 2019. Školitel Aleš OPEKAR.
14. KAJZAR, Martin. *Joseph Aloys Tichatscheck (1807–1886) "Z tenorů největší rek"*. 2018. Školitel Stanislav BOHADLO.
15. KOLOŠTOVÁ, Marianna. *Výrazné osobnosti povojnové slovenskej hudebnej pedagogiky Š. Kantor, V. Fedor, T. Sedlický*. 2001. Školitel Jan MAZUREK.
16. KOPTOVÁ, Markéta. *Česká dechovka a její využití v pedagogickém procesu*. 2010. Školitel Jan MAZUREK.

17. KOZEL, David. *Antický hudební mýtus a jeho responze ve středoškolské hudební výchově*. 2011. Školitel Jan MAZUREK.
18. KOZELSKÁ, Inez. *Hlasová a pěvecká výchova budoucích učitelů se zvláštním zaměřením na učitele hudební výchovy*. 2005. Školitelka Zora STIBOROVÁ.
19. KRÁLOVÁ, Eva. *Hudobné činnosti vo výučbe anglického jazyka a reprodukováaná hudba na výtvarnej výchove ako prostriedok zmiernenia tranzitívneho obdobia*. 2012. Školitelka Irena MEDŇANSKÁ.
20. KUPKA, Miroslava. *Osobnost a dílo hudebního pedagoga Františka Blahy*. 2012. Školitel Luděk ZENKL.
21. KUSÁK, Jiří. *Emil Hába. Příspěvek k dějinám hudební kultury Moravy a Slezska 20. století*. 2006. Školitel Jan MAZUREK.
22. LASEVIČOVÁ, Jarmila. *Rozšířené vyučování HV na 1. stupni ZŠ a olomoucký model L. Daniela*. 2000. Školitel Luděk ZENKL.
23. LYKO, Petr. *Varhanářská firma Rieger*. 2018. Školitel Karel BOŽENEK.
24. MARHEVSKÁ, Věra. *Hudební výchova v multikulturním prostředí české cizojazyčné školy. Specifika a zákonitosti hudebního vzdělávání korejských studentů na 1st International School of Ostrava*. 2010. Školitelka Veronika ŠEVČÍKOVÁ.
25. MAZUREK, Jiří. *Cíle hudební výchovy u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami*. 2017. Školitel Petr FRANIOK.
26. MOTL, Milan. *Prof. Eva Jenčková a její podíl na profilaci české hudební pedagogiky*. 2017. Školitel Karel STEINMETZ.
27. MYŠKOVÁ, Markéta. *Ostravská hudební kritika mezi válkami v zrcadle vybraných regionálních periodik*. 2018. Školitel Karel STEINMETZ.
28. NAJSROVÁ, Anna. *Liturgická hudba a její stav v děkanátu Ostrava*. 2015. Školitel Jan MAZUREK.
29. NOWAK, Jan. *Vrcholné sbory Leoše Janáčka*. 2011. Školitel Karel STEINMETZ.
30. NUEWIRTHOVÁ, Anna. *Alikvotní zpěv v kontextu hudby na přelomu 20. a 21. století*. 2009. Školitel Luděk ZENKL.
31. OBEŠLOVÁ, Miluše. *Hlasová výchova 6–9letých dětí na základní škole*. 2004. Školitel Luděk ZENKL.
32. POBUCKÁ, Tereza. *Osobnost hudebního teoretika a pedagoga Ondřeje Bednarčíka (1929–1998)*. 2018. Školitel Jan MAZUREK.
33. RADIMCOVÁ, Veronika. *Progresivní rocková hudba a její žánrový fanoušek*. 2011. Školitelka Veronika ŠEVČÍKOVÁ.
34. RUTTKAY, Juraj. *Metamorfózy hudobnej kultúry vo Vrútkach. Príspevok k vývoju hudobného života a hudobnej kultivácie obyvateľov Vrútok od konca 19. storičia*. 2006. Školitel Jan MAZUREK.
35. SCHNEIDEROVÁ, Metodeja. *Hra a hrové prvky ve vyučování HV na 1. st. ZŠ*. 2001. Školitel Luděk ZENKL.
36. SCHWARZ, Jindřich. *Film jako prostředek popularizace hudby*. 2016. Školitelka Veronika ŠEVČÍKOVÁ.

-
37. SKÁLA, Daniel. *Cimbál v české artificiální hudbě 20. a 21. století*. 2013. Školitel Jiří KUSÁK.
 38. SMITHOVÁ, Erika. *František Musil (Janáčkův brněnský současník, pedagog, varhaník a skladatel)*. 2011. Školitel Karel STEINMETZ.
 39. SOUŠKOVÁ, Dana. *Rozbor skladeb jako učební předmět na pedagogických fakultách ve studijních oborech učitelství hudební výchovy*. 2003. Školitel Luděk ZENKL.
 40. SPISAR, Jan. *Historický vývoj polské vokální hudby do roku 1918 se zaměřením na sborovou tvorbu*. 2002. Školitel Lumír PIVOVARSKÝ.
 41. ŠEVČÍKOVÁ, Veronika. *Hudbou ke kořenům, hudbou k člověku, hudbou k sobě samému... (Sociokulturní a hudebně výchovná specifika romské minority v kontextu doby)*. 2002. Školitelka Zora STIBOROVÁ.
 42. ŠŇUPÁRKOVÁ, Markéta. *Muzikálový projekt jako prostředek seberealizace nadaných gymnaziálních studentů*. 2017. Disertační práce. Školitelka Veronika ŠEVČÍKOVÁ.
 43. TAUFER, Jiří. *Využití informačních technologií při výuce na základní umělecké škole*. 2004. Školitel Jan GROSSMANN.
 44. THON, Tomáš. *Vývoj ediční činnosti v oblasti staré české varhanní tvorby – oborová exegeze a propedeutika*. 2017. Školitel Karel BOŽENEK.
 45. UŚCIŁOWSKI, Krzysztof. *Význam, úloha a funkcia ľudovej piesne v predmete hudobná výchova v 4. – 6. triede základnej školy v podkarpatskom regióne*. 2011. Školitelka Irena MEDNANSKÁ.
 46. VAKOŠ, Jozef. *Spevácky zbor slovenských učitelov*. 2005. Školitel Lumír PIVOVARSKÝ.
 47. VAŠÍČEK, Zdeněk. *Předmět hra na klavír v ZUŠ integrovaný s komunikací v cizím jazyce (anglicky nebo německy) čili CLIL*. 2008. Školitel Jan MAZUREK.
 48. VONDRÁČKOVÁ, Jana. *Dokonalá syntéza tvůrčí invence a intelektu v pianistickém a pedagogickém umění Ivana Klánského*. 2015. Školitel Ivan KLÁNSKÝ.
 49. VONDROUŠOVÁ, Jindra. *Členství v dětském pěveckém sboru jako socializační činitel*. 2012. Školitel Jan LAŠEK.
 50. ZUKOVÁ, Daniela. *Katajev: Oratorium pro dívčí sbor, klavír, bicí a varhany. Filozofická, kompoziční a pedagogická východiska v kontextu autorova skladatelského díla*. 2012. Školitel Jan SPISAR.
 51. Česko. Zákon č. 111 ze dne 22. dubna 1998 o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách). In Sbirka zákonů České republiky. 1998, částka 39, s. 5388-5419. Dostupný také z WWW: <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/1998/sb039-98.pdf>. ISSN 1211-1244.

Contact

doc. PhDr. Veronika Ševčíková, Ph.D.

Ostravská univerzita, Ostrava, Česká republika

veronika.sevcikova@osu.cz